

den og påpege de problemer, som jeg synes der er i den, men det giver mig så meget mere grund til at opfordre statsministeren til at løfte lidt af sløret for det mere konkrete i den, således at vi kan få en god diskussion, inden statsministeren og udenrigsministeren tager afsted.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Vi har allerede i den første store debat om Europa været inde på en række af de spørgsmål, som har foranlediget Enhedslisten til at rejse den forespørgsel, vi nu tager fat på, så lad mig derfor indledningsvis henvise til det, jeg sagde i den forbindelse.

Hovedoverskrifterne er som sagt asyl og indvandring og samarbejde herom, og som jeg gjorde opmærksom på, er det på netop asyl- og indvandringsområdet vigtigt at fastholde en række grundprincipper i samarbejdet, som vi selvsagt vil gøre opmærksom på:

Der skal sondres klart mellem indvandring og asyl. Det skal understreges, at reglerne både bør respektere Genèvekonventionen og give plads/rum til de facto-flygtninge, altså flygtninge, som er personligt forfulgte, som er i nød. Endelig for det tredje – det var det, jeg understregede kraftigt før, og jeg kan kun sige, at den debat, der lige har fundet sted, giver mig fornyet anledning til at understrege det – bør vi sende et klart signal imod diskrimination, fremmedhad og fremmedfjendskab, og det gælder, uanset om der er tale om ideer, der omfatter oldeforældre, bedsteforældre eller forældre.

Tanker af den karakter er diskriminatoriske, er fremmedhadske, er fremmedfjendske. De hører ikke hjemme i det danske samfund og vil aldrig nogen sinde få grobund i det danske samfund. Partier, der bruger den slags argumenter, medvirker til at piske had frem. Det ønsker vi ikke. Det hører ikke hjemme i Danmark. Der er heller ingen grund til at bruge dem som politisk magnet i Danmark. Heldigvis har vi også gennem tiden oplevet, at det godt kan være, at det kan trække lidt til at begynde med, men det bliver hurtigt uendelig frastødende.

Desværre har vi jo også, som jeg sagde det før, set eksempler i historien – sådan som vores kollega udenrigsministeren fra Tyskland også gjorde opmærksom på – på forfærdelige perioder, og derfor er det, vi reagerer konsekvent og direkte, og det vil vi gøre hver eneste dag, hvert

eneste minut, det har relevans, når vi diskuterer politik. Menneskesyn af den slags hører ikke hjemme i Danmark og i det danske demokrati og vil aldrig få fodfæste.

Når det så er det sagt, er det klart, at vi på asyl- og indvandringsområdet også vil gå i gang med at skabe et grundlag for at reducere den indvandring, som vi jo i en periode har set fra lande, der er fattige, og som derfor ikke kan betegnes som en indvandring af de facto-karakter eller inden for Genèvekonventionen, ved, at de fattige lande så får en særlig bistand fra Europa. Det er faktisk det, jeg godt vil sige lidt mere om, for jeg synes, det er en spændende og også vigtig tilgang.

Det arbejde er nu her i løbet af 1999 gået i gang i den såkaldte højniveaugruppe, og der er faktisk lavet handlingsplaner for de fem lande, som jeg nævnte før. Lad mig bare lige nævne dem igen: Afghanistan, Marokko, Somalia, Sri Lanka og Irak. Her afgiver man en foreløbig rapport, også for Albanien og nærområdet omkring Albanien. Det er jo alle lande og områder, hvorfra tilvandringen til Europa er karakteristisk, men hvor vi ikke uden videre kan sige, at der er tale om flygtninge.

Målet er klart nok at reducere flygtninge- og indvandringspresset på Europa, og det er sådan set også legitimt nok, hvis vi vel at mærke gør det med de økonomiske og bistandsmæssige midler, der nu lægges op til.

Handlingsplanernes tyngdepunkt ligger derfor på udviklingsbistand, på konfliktforebyggelse og på fremme af demokratisering og menneskerettigheder. Og det synes jeg er meget sympatisk og den rigtige måde at gøre det på og vel også den, der falder i god tråd med, hvad i hvert fald et flertal af partier her i Folketinget mener – der er enkelte partier, der ser anderledes på det – når vi netop skal sikre menneskelighed og sikre, at man kan vokse op i sit eget land og kæmpe for det, man nu politisk går ind for.

Filosofien er enkel, men rigtig. Vi skal ikke kun behandle symptomerne, men også tage fat på årsagerne til, at folk flygter eller emigrerer, og det vil først og fremmest sige, at vi skal hjælpe til at forbedre levevilkårene i lande, hvorfra der kommer mange flygtninge og indvandrere.

Det andet er så kampen mod illegal indvandring og især mod menneskesmugling, som jeg synes er noget af det mest afskyelige, vi ser på de felter her. Det er organiserede kriminelle,